

**КЛІНІКО-МОРФОЛОГІЧНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ПРОФІЛАКТИКИ
ПІСЛЯОПЕРАЦІЙНИХ ПАТОЛОГІЧНИХ РУБЦІВ, ЩО
ЛОКАЛІЗОВАНІ В ДІЛЯНКАХ ГОЛОВИ ТА ШИЇ У ХВОРИХ,
СХИЛЬНИХ ДО ЇХ УТВОРЕННЯ**

Аветіков Д.С., к.мед.н., доцент, завідувач кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії з пластичною та реконструктивною хірургією голови та шиї

Скрипник В.М., аспірант кафедри

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава.

Профілактика патологічних рубців є досить проблематичним, але основним методом, що застосовується, є хірургічне видалення. Проте, після хірургічної корекції в 50-60% випадків спостерігаються рецидиви. Крім того, велика кількість інших методик, що використовуються для профілактики та лікування патологічних рубців (рентгенотерапія, гормонотерапія, променева терапія) не призводить до бажаних, як функціональних, так і косметичних результатів.

Важливу роль при виборі методик лікування відіграє локалізація рубців, оскільки вона визначає їх естетичний кінцевий результат для конкретного пацієнта. Але автор відображає лише клінічні спостереження без їх клініко-морфологічного обґрунтування.

Багато авторів наголошують на понятті «схильність до утворення», але не висвітлюють принципового визначення змісту цього терміну. Нами трактовано вищезазначене поняття, як стан організму, при якому виникають рубцеві зміни у відповідь на мінімальну травму або мимовільно поза увагою пацієнта. В класичному варіанті справжні келоїди в більшості випадків трапляються у вигляді поодиноких утворень яскраво-рожевого кольору, щільної консистенції, що височіють над рівнем непошкодженої шкіри. Це свідчить про виникнення його в окремих групах людей, особисто після проведення оперативних

втручань. Спочатку утворюється зморщене утворення з ущільненням у центрі, потім виникає вузол, який повільно збільшується.

Найресповсюдженіша локалізація справжніх келоїдних рубців на голові та шиї це: підборідна, ротова, щічна, привушно-жувальна, мочка вушної раковини.

Після проведення аналізу фундаментальних видань та періодичних наукових публікацій, нами було визначено, що поняття «схильність до утворення патологічних рубців» на сьогоднішній день не обґрунтовано ні з клінічної, ні з морфологічної точки зору.

Передбачається, що дана робота дозволить підвищити якість комплексної профілактики патологічних рубців та мінімізувати їх післяопераційні прояви.